

EMBERÉLET-MINŐSÉG ABC

BALGA ÉS BOLDOGTALAN LELKEK

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE – MO. XXI.

Önismereti tükör – 4.rész

KFT

BÁBÚ VAGY

Bábu vagy, nem te lépsz,
valaki irányít.
Jól vigyázz, mi lesz majd,
ha megun és leállít?
Elszakad, elszakad
a zsinór, és leülsz.
Jól teszed, ha talpra állsz,
és mielőbb menekülsz.

Azt hiszem, nem hiszed,
nincs erőd, hogy észre vedd.
Nyisd ki a szemed!

Bábu vagy, bábu vagy,
valaki elvakít.
Bábu vagy, úgy mozogsz,
ahogy ő irányít.
Elszakad, elszakad
a zsinór, és leülsz.
Jól teszed, ha talpra állsz,
és mielőbb menekülsz.

Azt hiszem, nem hiszed,
nincs erőd, hogy észre vedd.
Nyisd ki a szemed!

<http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/853/kft/babu-vagy-zeneszoveg.html>

*

Áldozatjelölt

Élet-erőtlen, életkedvtelen, életunt vagy

A társadalmi ragadozók megérik rajtad a gyengeséget

*

Gyereksoros

Alig szabadultál,

már is visszavágysz a börtön vagy az elmeógyógyintézet

„otthonos”, életharctól mentesítő gügye létbiztonságába

*

Siralomvölgy lakó

Alig várod már, hogy „megboldoguljál”,

ezért mind a két végéről égeted az életgyertyát

*

Ruhában, baltával alvó

Állandó fokozott harckészültségben vagy,

mindig valahonnan valami orvtámadást vársz

*

Vád nélkül mentegetve teszed gyanússá magad

*

Állig páncélban teszed „sebezhetetlenné” magad,

de így simogatni, kurkászni sem lehet arcod, tested

*

Nem altatod el a lelkiismereted,

De csak addig jutsz, hogy folyton bűntudatod van

(mi tettel, mit mulasztottál, mi mindent tehetnél stb.)

*

Álszent vagy:

titokban rendeltetésellenesen használsz, rongálsz lelked

*

Önbűnbakosító

Mindenki más bűneit magadra veszed, mint anno Jézus

*

Általad nem befolyásolható

kellemetlenség miatt mérgeződsz detoxikáló nélkül

*

Gond(olkodás)talán

Amennyivel kevesebbet gondolkodsz,

legalább annyival többet és nagyobbat tévedsz

*

Pénzember

Ami ingyen van, azt nem értékeled:

a természetet, a szellemi közkincseket, a lelki ajándékokat,

az isteni gondviselést, a kegyelmet, a szerelmet, a jó időt stb.

*

Átjáróházat, tömegszállást stb. csináltál abból,

ami valaha csendes és nyugodt otthon, családi fészek volt

*

Könyörtelen

Amíg élsz, nem bocsátod meg magadnak,

hogy nem királynak vagy nábobnak, zseninek születted

*

Amíg nem kapod meg a vegyelemzést,

addig nem iszol a forrásból, inkább szomjan halsz

*

Önkártevő

Amikor a jég elveri a termést,

„isten” munkáját önkezűleg fejezed be

*

Időzítő

Amikor már elég jól ég a ház,

akkor hamar és ügyesen jó sok olajat öntesz a tűzre

*

Abszolút büntudatos

Amikor levegőzöl és helyet foglalsz, változtatsz,

úgy érzed, minden harapást, minden helyet mástól veszel el

*

Se hall, se lát Dömötör

Amiről véletlenül nem hallasz,

s nem jut tudomásodra, az nincs is

*

Haspárti

Amit megeszel, az a tied? –

és a hánytatás, gyomormosás, koplaltatás...?

*

Diszkontember

Akcio és a reakció:

amit most „olcsón” adnak,

abból jó sokat veszel, még ha évekre be is spájzolsz vele

*

Fordítva elsülő

Amit te néma tiltakozásnak szántál,

az végül, mindent egybevéve hallgatólagos beleegyezés lett

*

Ő szinte

Amit tökrészezen hablatyolsz vagy „kiokádsz”,

azt gondolod a régóta beígért és várt őszinteségi rohamnak

*

Eszperantó

Anyanyelved helyett

egy iskolában tanított mesterséges nyelven beszélsz

*

Öntelt – önelégült

Annyi bölcsességed sincs,

hogy megfogadd egy valódi bölcs jótanácsát

*

Lavina alatt

A kis hazugságokat egyre nagyobbal kell támogatni,

Amik így elérik a kritikus tömeget és rád zúdulnak...

*

Behavazott

Annyi mindent akarsz egyszerre csinálni,

hogy lassan eltörpülsz – lassan rád dőlő - restanciáid mellett

*

Százkarú – százlábú

Annyi tennivalót vállalsz be,

hogy átkozod teremtet: miért csak két kezéd van

*

RöHejesen pozitív

Annyira „pozitívan nézel”,

hogy a vereséget győzelemnek látod,

a tragédiát meg – a részben benne levő – csak komédiának

*

Kézfogó – lebilincselő

Annyira „szereted” kisgyerekedet,

hogy nem engeded el a kezét, nehogy felnőjön

*

Tetszhalottá dermedt

Annyira „tiszteled az életet”,

hogyan rettegsz lépni, hátha eltaposol „valakit”

*

Tragikomika

Annyira bánt, hogy senki nem figyel rád,

hogyan végső elkeseredésedben a köztéren felgyújtod magad

*

Nyúl versus teknős

Annyira biztos vagy sikeredben,

hogy önhittségből/cukkolásként ejtikézel, majd későn hajrázol

*

Túl buzgó

Annyira buzog vállalkozókedved,

hogy mindennap egy egészen új életet kezdesz

*

Önelképesztő

Annyira büszke vagy hajnali kelésedre,

hogy estig nem is tudsz betelni ezzel – csak bámulod magad

*

Futurológus

Annyira csak a jövő érdekel,

hogy hibernáltatod magad 200 évre

(és ha peched van, akkor még sikerül is)

*

Gyenge életszínész

Másodpéldány – kopírozott – utánnyomás

*

Annyira eredeti akarsz lenni,

hogy mindig másokhoz igazodsz, hogy eltérhess

*

Fapofa – karót nyelt – merevgörcsös - sótlan

*

Pacsirta

Annyira félsz a megszólástól,

hogy semmi „bolondságot” sem mersz csinálni

(csak irigyen és titkon kukkolod, és nyíltan megszólod,

ahogy mások önfeledten viháncolnak, játszanak, mulatnak)

*

Mindig nyerni/veszteni akaró

Annyira félsz, hogy élelmesnek lássanak,

hogy inkább mafla, mamlasz, sőt: önkéntes balek leszel

*

Különös ismertetőjeltelen

Annyira jellegtelen, semmilyen vagyok,

hogy még karikírozni, kifigurázni se lehet

*

Eredetieskedő – különc – csodabogár

*

Edzetlen

Annyira kíméled és óvod magad,

hogy lever egy nátha, s szaporodnak allergiáid

*

Annyira naivan jóhiszemű vagy,

hogy éppen egy közismert besúgónak gyónod meg bűneid

*

Külcsíntalan belbecses

Annyira nem tiszteled meg embertársaidat,

hogy megriadnak madárijesztő „külsődtől”

*

Bratyizó

Annyira önfeledt vagy,

hogy gyereked játszópajtása, s nem nevelője leszel

*

Életstatiszta

Annyira szerény mafla,

hogy életszínjátékában maximum epizodista,

de leginkább csak statisztál a tömegjelenetekben...

*

Annyira szórakozott vagy,

hogy más gyerekeit hozod el az óvodából

és útközben gondolataidban teljesen elmerülve el is veszted

*

Nyílt vízen hajóátépítő

Annyira tartasz a vak megszokás rabságától,

hogy naponként minden életszabályt módosítasz,

de még a beidegzett járásodra is külön figyelmet szentelsz

*

Kisistenkedő

Annyira tetszel magadnak,

hogy ismerőseidet is saját képedre akarod formálni

*

Rétkerülő

Annyira tiszteled az életet,

hogy kerülöd a rétet, hátha eltaposol egy hangyát

*

Elkülönülő

Annyira unikum kívánsz lenni,

hogy nem örülsz a hozzád hasonlóknak

*

Köteles osztályrész

Anyukád már elment e világból,

de rád hagyta szemüvegét: ma is azon keresztül látsz

*

Kődobáló

Arány- és minőségérzéked elromlik, és nem javítod ki:

megdobnak egy kis kenyérrel - visszadobsz egy nagy kővel

*

Árnyékbokszoló

mindenkit ütsz, vágysz: így a téged bántót bizton megbünteted,

mint mikor egy ismeretlen tettes miatt egy országot büntetnek

*

Arra haragszol meg legjobban,

aki mindig feltétlenül és önzetlenül segít,

és akinek – úgy érzed – túlságosan le leszel kötelezve...

*

Előre nem látó próbálkozó

Arra még számítottál, hogy bepisilsz, bekakilsz,

de hogy mindez még a nyakadba is csurog a kisrepülőn...

*

Meta-tudatlan

Arról is azt hiszed, hogy tudod,

amiről halvány fogalmad sincs és megbuksz

*

Önleértékelő – beszélő szerszám

Áruvá minősítet magad, csökkent értékűvé

s kiállsz az emberpiacra elkótyavetyélni nyers „munkaerődet”

*

Karrierista

Aszerint udvarolsz és barátkozol,

hogyan ez elősegíti-e egy rang megszerzését

*

Átutazó turista vagy a hazádban,

aki annyit tud a sorsokról, ami magyarul az arcokra van írva

*

Elsötétítés

Autód elsötétített üvegén

nem hatolhatnak át stimuláló emberi impulzusok

*

Istenkísértő

Autóddal olyan sebességgel száguldasz,

hogy a legkisebb hiba is végzetes lenne

*

Háládatlan

Az ajándék ló fogát

mustráloed és ócsárlod – nem is kapsz több ajándékot

*

Az alkalom szülte tolvajlással

nem buktál le, ezután kerested, teremtetted az alkalmakat

*

Őrütségeket csinál és nincs benne rendszer

*

Beszűkült tudatállapot

Az állatokban társat vagy „tanárt” nem,

csak kizárólag potenciális ennivalót, ellenséget látsz

*

Anyósvicces

Az anyósnál lakás

rövidtávú kényelmi szempontjai miatt felbomlik házasságod

*

Az arany középút megmutatását

középszerű gondolkodóktól várod - persze mindhiába...

*

Az édenkertben érzed magad

egy exhibicionista utcai igrncirkusz láttán

*

Élve eltemetve – erkölcsi hullá

A hazugságlavina maga alá temet -

az egyik hazugság szüli a másikat, a – még - nagyobbát:

*

Az egyikőtök szadista, a másik mazochista:

az ellentétek vonzzák, s így kielégítitek egymást...!?

*

Nem reszkírozó reszkető

Az életkalandtól éppúgy rettegsz, mint a haláltól:

voltaképpen nem is élsz, de egyfolytában haldoklasz

*

Az elkerülhetetlen haláltól való rettegés

éppen a konkrét életveszély elhárításában gátol...

*

Kontraszelektív észlelő

Az amúgy nyilvánvaló előjelekre nem figyeltél:

a bekövetkező – elemi - csapás így készületlenül ér

*

Mesebeli János

Az első füttyszóra indulsz a csatába:

könnyűlovassággal idegen földön a tankok ellen

*

Mizantróp

Az emberekben végleg csalódtál,

ezentúl már csak a pincsi kutyáddal laksz, eszel és alszol

*

Állatbarát

Az emberekből végleg kiábrándulva,

ki másra, mint magára a kecskére bízod a káposztád

*

Minőségredukció

Az eszperantó világnyelvre váltasz,

ezen már „cammogni”, „slattyogni”nem lehet, csak „menni”

*

Hibaforrás

Az ételek között válogatsz,

pedig vagy nem vagy éhes, vagy rossz a szád íze

*

Az őshonos „gizgazokat” kigyomlálod,

az idegen „kultúrnövényt” meghagyod, sőt öntözöd

*

Isten háta mögött

Az igazi, nagy, gazdag életet

mindig másoknál és másutt, elérhetetlen messzeségben sejted

*

Sugallat és erőfeszítés

Az ihletet hangyaszorgalommal akarod pótolni, helyettesíteni

és vica versa – az igyekezetet mellőzöd, majd Isten úgyis diktál

*

Gorgó főt fixírozó

Az ijesztő jövő képével riogatod magad,

ami mozdulatlan, mintegy tetszhalott állapotba merevít

*

Az ingyen tévé szellemi moslékát fogyasztod,

hogyan maradjon pénzed pótszerekre, gyógyszerekre stb.

*

Míg élek nem értem...

Az iskola legjobb tanulója voltam,

hogyhogy nem állom meg helyem az „életben”

*

Büszkén kimúló

Szégyellsz magánéleti csődöt, öncsődöt jelenteni,

s így nem jöhet a szükséges beavatkozás, „gondnokság”

*

Önlefeagyverzõ

Az iskolai stb. agymosás, népbutítás ellen

minden tanulás kijátszásával, szabotálásával tiltakozol

*

Az itallal akarod magad

kirángatni a gödõrbõl, de még õt is magaddal rántod,

s törõtt üvegcserepeken fekve találnek rád gyerekeid...

*

Pórázon

Az orrodnál és a farkadnál fogva

még a világ végére, akár a szakadékba is el lehet vezetni

*

Önidéző – önismétlő

Az otthoni bemagolt szöveget

mondod a randevún, nem mersz élő szóban „rögtönözni”

*

Megélhetési jós

Az ördög lekötelez

„parafenoménség” ajándékaival, de be is nyújtja a számlát

*

„Örökifjú”

Az öregedés jeleit egy ismeretlen kór tünetének tartva

folyamatosan orvoshoz rohangálsz, csodaszereket kutatsz

*

Szalonképes szadista

Az őszinteséget összekevered

a durva tapintatlansággal, a kegyetlen igazsággal

*

Az összes fölösleges „tudományból”

kis- és nagydoktori fokozatot szereztél, de ugyan mivégre?

*

Az utcán inkognitóban, sötétített limuzinban jársz,

de ugyanakkor a családi szennyetről pletykalapnak nyilatkozol

*

Vakugrás

Az utolsó pillanatban sem mered bevallani,

hogy te nem tudsz hegedülni, nem tudsz ejtőernyőzni

*

Azért követsz el valami „bűnt”,

hogy szenzációsan nagyot vezekelhess

*

Manipulált

Azért küzdesz teljes erőbedobással,

amit amúgy rád se lehetne tukmálni

*

Görbe

Azért olyan görnyedt testi-lelki tartásod,

mert annyi más ember keresztjeit is cígölöd

*

Bírálati felkérés

Azoktól kérsz munkádról tárgyilagos véleményt,

akiknek te adsz kenyeret, aki nélküled éhen halna

*

Arany János

A FÜLEMILE

Hajdanában, amikor még

Így beszélt a magyar ember:

Ha per, úgymond, hadd legyen per!

(Ami nem volt épen oly rég) -

Valahol a Tiszaháton

Élt egy gazda: Pál barátom,

S Péter, annak tőszomszédja;

Rólok szól e rövid példa.

Péter és Pál (tudjuk) nyárban

Összeférnek a naptárban,

Könnyü nekik ott szerényen

Megárulni egy gyékényen;

Hanem a mi Péter-Pálunk

Háza körül mást találunk:

Zenebonát, örök patvart,

Majd felfordítják az udvart;

Rossz szomszédság: török átok,

S ők nem igen jó barátok.

Ha a Pál kéménye füstöl,

Péter attól mindjár' tüsszköl;

Ellenben a Péter tyukja

Ha kapargál

A szegény Pál

Háza falát majd kirugja;

Ebből aztán lesz hadd-el-hadd,

Mely a kert alá is elhat!

Ez sem enged, az se hagyja,

S a két ház kicsínye, nagyja

Összehorgolnak keményen,

Mint kutyájok a sövényen

Innen és túl összeugat

S eszi mérgében a lyukat.

De, hogy a dologra térjek,

Emberemlékezet óta

Állott egy magas diófa,

Díszelő a Pál kertjének.

A szomszédba nyult egy ága,

Melyet Péter, minthogy róla

A dió is odahulla,

Bölcsen eltűrt, le nem vága.

Történt pedig egy vasárnap,

Hogy a fentírt fülemile

Ép' a közös galyra üle,

Azt szemelvén ki oltárnak,

Honnan Istent jókor reggel

Magasztalja szép énekkel:

Megköszönve a napot,

Melyre, im, felvirradott.

A sugárt és harmatot,

A szellőt és illatot;

A fát, melynek lombja zöld,

A fészket, hol párja költ,

Az örömet, mely teli

Szivecskáját elteli;

Szóval, ami benne él

S mit körében lát, szemlél,

Azt a pompát, fényt és szint,

Mely dicsőség

- Semmi kétség -

Ő érte

Jött létre

Csupán ő érette, mind!

Elannyira, hogy Pál gazda,

Ki gyönyörrel ott hallgatta,

Így kiáltott örömében:

„Istenem uram,

Beh szépen

Fütyöl ez az én madaram!”

„Kendé bizony az árnyéka!

Mert olyat mondok, hogy még a...”

Hangzik átal a sövényen

Egy goromba szó keményen.

„Hát kié - pattogja Pál -

Mikor az én fámra száll?”

„De az én portámon zengett:

Hogy illetné a fütty kendet!”

Pál nem hagyja: őtet uccse!

Péter ordit: ő meg úgyse!

Többrül többre, szórul szóra,

Majd szitokra, majd karóra,

Majd mogorván

Átugorván

Ölre mennek, hajba kapnak;

Örömére a szent napnak

Egymást ugyan vérbe-fagyba, -

Hanem a just mégsem hagyva.

Pál azonban bosszút forral,

És ahogy van, véres orral

Megy panasza, bírót búsit,

S melyet a vérszenny tanúsít

A bántalmat előadja.

Jogát, úgymond, ő nem hagyja,

Inkább fölmege a királyig

Térden csúszva: de a füttyöt,

Mely az ős diófárul jött,

Nem engedi, nem! halálíg.

Nyomatékul egy tallért dob

Az igazság mérlegébe,

Mit a bíró csúsztat a jobb

Oldalon levő zsebébe.

Pétert sem hagyá pihenni

A nagy ártatlan igazság:

Nem rest a bíróhoz menni

Hogy panaszát meghallgassák.

Így s úgy történt, - elbeszéli,

Övé a fütty, ő azt véli:

Nincs vármegye,

Ki elvegye,

Nincsen törvény, nem lehet per,

Hisz azt látja Isten, ember! -

De, hogy a beszédet össze

Annál jobb rendben illessze,

Az ütlegből sokat elvesz

És a joghoz egy tallért tesz,

Mely is a birói zsebben

Bal felől, a szív iránt,

Meghuzódik a legszebben.

Felderüle a kívánt

Nap, mely a vitát eldöntse,

Hogy a fülemile-pörben

Kinek szolgál a szerencse.

Ámde a birót most cserben

Hagyja minden tudománya,

És ámbátor

Két prokátor

Minden könyvét összehányja,

S minden írást széjjeltúr is:

Ilyen ügyről,

Madárfütytyről,

Mit sem tud a corpus juris;

Mignem a bíró, haraggal

Ráütvén a két zsebére

S rámutatván a két félre,

Törvényt monda e szavakkal

A szegény fülemilére:

Hallja kendtek!

Se ide nem, se oda nem

Fütyöl a madárka, hanem

(Jobb felől üt) nekem fütyöl,

(Bal felől üt) s nekem fütyöl:

Elmehetnek.

*

Milyen szép dolog, hogy már ma

Nem történik ilyes láрма,

Össze a szomszéd se zördül,

A rokonság

Csupa jószág,

Magyar ember fél a pörtül...

Nincsen osztály, nincs egyesség

Hogy szépszóval meg ne essék,

A testvérek

Összeférnek,

Felebarát

Mind jó barát:

Semmiségért megpörölni,

Vagy megenni, vagy megölni

Egymást korántsem akarja.

De hol is akadna ügyvéd

Ki a fülemile füttyét

Mai napság felvállalja!?

(1854.)